

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 500 Lei

Apare Duminică

Redacția și Administrația:
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

Indemn pentru muncă

Sărbătorile mari creștinești, prăznuite cu atâta dragoste, au fost și pentru anul acesta momente de reculegeri și întăriri sufletești. Și mai ales de data aceasta toți am trăit fiorul sentimentului de mari fapte trecute și viitoare.

Citind pastoralele arhierilor noștri, se desprinde veghea trează față de obștea drept credincioasă, pe care o mângâie, întărește și îndrumă pe cărările de mărire a neamului. Cu această veghe arhierescă se împletește cuvântul Conducătorului de Stat, D. Maresal Ion Antonescu, plin de putere și credință față de dreptatea deplină a Țării.

„De aceea Români, priviți cu încredere viitorul! Pentru a-l putea stăpâni; pentru a putea înfrunta ceasurile grele ce vor să vină; pentru a put a întemeia dreptatea viitoare”, sunt cuvinte ce mărturisesc însemnătatea mare a ceasului ce trăim și de a cărui trăire românească, atârână tot viitorul nostru și al fiilor noștri.

Pentru noi preoții, slujitorii ai Altarelor sfinte strămoșești, această împletitură de cuvinte îndrumătoare, nu este altceva decât o înnoire a chemării de preot și părinte, al fiilor neamului nostru. Mănați de orija și iubirea pentru neam și țară, suntem conștienți de tot ceea ce trebuie să înfăptuim, clipă de clipă, pentru pregătirea zilelor de mare slavă ce trebuie să vină.

Să avem deci în suflet toată înalta înțelegere a tot ceea ce trebuie să înfăptuim, pentru că și bucuria ostenelelor depuse să fie deplină. Să fim propoveditorii, cu cuvântul și fapta mai ales, a Evangheliei lui Hristos, care singură poate da omului singuratic și neamului nostru de-o potrivă, viața adevărată. Dar să fim as tăzi, ca și-n trecut, sfătuitoarii, pilduitorii și adevărații îndrumători

a neamului nostru, pe căile de înălțare până la jertfa pentru Țară și Rege.

Slujind Biserica Domnului și Țara noastră România, în care se preamărește numele Domnului, ne facem datoria de preot și părinte. Și tocmai aceasta este porunca ceasului de acum. Deci preoțimea noastră să se înșiruie cu tot sufletul, în rândul ziditorilor de Țară „și cu vreme și fără vreme” să pregătim omul nou pentru vremurile noi, ce bat la ușa viitorului nostru.

Să împletim munca noastră de aici, cu aceea a fraților noștri ce fac azi bucuria fraților rămași sub stăpânire străină. Mă gândesc la munca plină de jertfă a P. S. nostru Episcop Nicolae și a preoților slujitori, prin munca cărora se zidește sufletul românesc și creștinesc de acolo.

N'am avut încă bucuria să ne putem împărtăși de părintească îndrumare, din prilejul acestor sărbători, dar cu toate acestea îi simțim căldura sufletească cu care ne povățuiește pe toți, îi auzim suspinul ceasului izbăvitor pe care-l pregătește fără șovăire și ne mângâem cu credința, că suntem pe același drum.

Față de apelul Arhierilor și al Țării deopotrivă, noi preoții ctitoriei bisericesti alui Ștefan cel Mare, trebuie să fim la munca sfântă pentru Biserică și Neam. Mormântul nemuritorului ierarh, ctitor de biserică și întemeietor de mari realizări românești, așteaptă să ingenuchem pe lespeda sa.

Treimea numelor de localități Eparhiei noastre, își așteaptă bucuria înfrățirii, peste aureola mucenicească a Păstorului de acum.

„Să stăm bine, să stăm cu frică să luăm aminte” ca chemarea noastră să fie îndeplinită pentru neam și lege.

Pr. T. Ciurus

Proclamația d-lui Maresal Antonescu la începutul noului an

ROMANI,

Un an de sbucium, de jertfe și de lupte sfinte s'a încheiat.

Un an de credințe și de drepturi, de răspunderi grele și de porunci sfinite. — începe.

Urmând tradiția românească și creștină care înceamnă pe cărmuitori, în pridvor de An Nou, să deschidă porți de lumină Neamului, îmi deschid sufletul vouă, Români de pretutindeni și de toate vârstele, să durăm temelii noi pentru anul care începe.

Anul 1941 a fost un an de răspântie în istoria Neamului și în fapta românească.

Anul 1941 a început sub povara zdrobitoare a luptei dintre frați, pe care istoria noastră n'a cunoscut-o și conștiința românească n-o va admite niciodată. El a dat prilej din primele zile Armatei noastre să-și împlinească marea sa misiune de conservare a unității și a onoarei noastre.

Poporul român, sănătos și vrednic:

Țăranul român curat și întreg:

Burghezia noastră, demnă și stăpână pe rostul ei; Cărturarii Neamului stăpâniți de răspunderea lor de îndrumători spirituali;

Și adevăratul tineret, conștient de datoria lui; s'au alăturat Armatei în sfântul fior al demnității, al liniștei, al ordinei și al îndreptării, dând în popas fulgerător, dovada că Neamul Românesc nu pierе și că orice înșelăciune, dinăuntru sau din afara, de a-i zdrobi puterile, se izbește de stânca conștiinței românești, pe care nimeni n'o va prăvăli.

În vremea eroică a luptelor pentru drepturi și dreptate, tineretul ca și toți fiii neamurilor, trebuie să-și verse sângele pe câmpuri de bătae, pentru zidirea unor drepturi noi și înălțarea patriei lor, iar nu să risipească liniștea sau să zdrobească viitorul prin frământate și nedrepte izbucniri.

Cu setea neînfricată a drep-

tății, cu credința nezdruccinată în Dumnezeuul strămoșilor noștri, am pregătit cu toții după aceea, — în inimi și în faptă, — Războiul nostru Sfânt.

Și, la 22 Iunie, am început în valuri de sânge ale jertfei ostașului român, granița prădării și împilării care ne-o impuseseră dușmanii dela Răsărit.

Cu sprijinul aliaților noștri, Neamul românesc nu numai că și-a recăștigat granițele drepte pe care i le prăbușise coteropirea rusă, dar a pornit spre plaiurile voevodale ale strămoșilor moldoveni, deschizând cer de libertate și de siguranță la Răsărit, împingând puhoiul care ne coteropea Țara și Legea.

ROMANI,

Istoria va judeca războiul nostru din 1941 nu numai ca o luptă pentru drepturi și pentru dreptate, ci ca o jertfă pentru credința creștină și pentru civilizația Europei.

Ne-am împlinit îndatorirea față de altarele strămoșilor și am respectat istoria noastră misiune de a apăra, cu sânge românesc, Sud-Estul Europei.

Acesta a fost și acesta va rămâne misiunea noastră europeană.

Celor care au căzut;

Celor care și-au zdrobit trupurile pentru ca Neamul să se reîntregească la Răsărit;

Urmașilor lor care au îngemănă sub prăvala suferinții, pentru ca Neamul să se ridice biruitor;

Țara, prin mine, le mărturisesc recunoștință și le închină gloria biruinței noastre.

În această luptă sfântă, Armata a dat Neamului mândria drepturilor și onoarea jertfei.

Anul 1941, an de frământare și răspântie, a devenit prin jertfa Armatei și a luptătorilor, un an de onoare și o temelie de istorie.

(Continuare în pag. II-a)

Evangelia

Luca c. 19, st. 1—14

Scena lui Zacheu vameșul, este icoana sufletului păcătos, oarecum purtat de nesiguranța mântuirii și care — întâlnind grația lui Dumnezeu — este curățit și încredințat mântuirii.

Mic de statură, nu poate vedea pe Domnul. Mănat însă de dorul intern de a-L vedea cu orice risc; se urcă în dudul din marginea drumului. Bunătatea dumnezeiască a lui Iisus, îl cheamă la mântuire și drept răsplătă el își încredințează întreg sufletul, lui Dumnezeu.

De câte ori sufletul omenesc, incurcat în mreaja ispititoare a păcatului, nu este purtat de dorul părăsirii acestui fel de viață ticăloasă, dar îi lipsește siguranța posibilității mântuirii lui. Hotărât că numai vulturului îl este dat să plutească întru înălțimile văzduhului curat și luminos. Și sufletul nu poate privi pe Domnul numai din înălțimea sfântă a virtuților.

Cine e capabil să facă primul pas spre aceste înălțimi de fapte bune, chiar de nu e sigur în aflarea drumului izbăvitor, să știe că va întâlni în cale grația divină. Aceasta îl va întări în hotărâre și-l va încredința, că dorința lui a fost auzită și înțeleasă.

Dudul lui Zacheu, este drumul ce duce spre înălțimea faptelor creștinești. Micimea gândurilor, fără puțința de-a privi spre un ideal în viață, nu trebuie să fie o piedecă în apropierea de Domnul. Trebuie ca peste grija vieții zilnice, a străduințelor binelui fa-

miltei noastre, a asigurării safe-rităților împreunate cu bătrânețea; să punem mai presus, pronia dumnezeiască care ne poate îndruma pe calea cea bună, „încât toate acestea să se adauge nouă“.

Harul lui Dumnezeu se împărtășește fiecărui rugător cu evlavie și credință. Mântuitorul l-a chemat pe Zacheu, căci la înțeleș dorința. Și pe noi ne va umbri puterea lui Dumnezeu oricâte ori vom râvni curățirea noastră.

Se înțelege că această curățire să nu se mărginească numai la păzirea orândulelor dinafară ale religiei. Să punem săcurea la rădăcina răului și atunci vom câștiga pacea netulburată a sufletului și siguranța mântuirii.

Când am întâlnit în cale chemarea lui Dumnezeu spre mântuire, prin harul cereș, atunci să conlucrăm cu toate puterile noastre întru mărirea lui Dumnezeu, cu vorba și cu fapta. Cuvintele sunt, numai îndrumătoare, iar faptele sunt creatoare. Deci numai hotărârea: „Iată jumătate din avuția mea, Doamne, o dau săracilor și de am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit“, a adus sentința fericită.

Ori ne vom ridica spre culmile curățenței și a vieții virtuozitate, ori vom viețui în sfera mică a gândurilor despre cele trecătoare; să știm că numai prin Iisus vom putea menține ori afla cheia fericirii. Deci să auzim chemarea lui și s'o urmăm.

Pr. T. Clurus

A apărut Cartea de rugăciuni

Mănați de năzuința continuă ca fii Eparhiei noastre să fie tot mai mult îndrumați și îndemnați întru urmarea învățaturii Domnului, Consiliul vicarial, având înalta binecuvântare a I. P. S. Mitropolit Nicolae și a P. S. nostru Episcop Nicolae, a decis tipărirea unei cărți de rugăciuni. Și ntr'adevăr prin ce alt mijloc mai potrivit, s'ar putea aprinde flacăra credinței și dragostei creștine în aceste grele vremuri, decât prin rugăciune.

Când lumea întreagă este cuprinsă în flăcările mistuitoare a războiului, când suferința și jertfa se așează în sufletul fiecărui om și când privim cu înfrigurare viitorul ce poate ne va cere tot atâtea greutăți, nu vom putea afla sprijin întru purtarea cu resemnare a tuturor sarcinilor, decât în rugăciune.

Poporul nostru românesc se roagă mereu. Cartea ce cuprinde rugăciunile trebuincioase, ocupă locul de frunte în casa lui. Ea stă la icoană și de acolo e luată cu grijă, pentru citit. Același sentiment de evlavie se manifestă și'n pătura intelectuală, unde o bună parte — văd în această carte, un prețios colaborator suflesc.

În toate vremurile creștinul bun, era înzestrat cu o cârtică scumpă sufletului său. Astăzi însă necesitatea ei era și mai viu simțită și'n lumina acestor considerații apariția ei nu poate decât să încredințeze Vener. Consiliu vicarial, că s'a făcut o faptă bună și folositoare.

Tipărită pe hârtie fină, cu două culori, împodobită cu un număr bogat de clișee artistice și compactată frumos, Cartea de rugăciune se înbie de sine oricărui creștin. Semnalăm cu multă bucurie această lucrare vrednică de toată lauda și odată cu punerea ei în circulație, vom reveni.

Proclamația d-lui Mareșal Antonescu

(Urmare din pag. 1-a)

De aceea, Ostașilor, care prin lupta lor ne-au asigurat viitorul și ne-au salvat Neamul, ca și urmașilor celor căzuți în luptă, Mareșalul Antonescu le făgăduiește în acest răsărit de An Nou, recunoștința ziditoare de drepturi și grija Patriei.

ROMANI,

Lupta nu este sfârșită.

În jurul nostru neamurile au încins brâu de foc pe întreg pământul.

Iar la Răsărit stăruie încă urmele domniei întunecate.

Anul 1942 va fi un an de lupte grele și de judecăți izbăvitoare.

Înceștarea popoarelor va trebui să deschidă luminiș de viață nouă prin biruința drepturilor.

Neamul românesc nu poate ieși din această frământare decât puternic și sporit în drepturile și onoarea lui, pentru că el a adus în această luptă sufletul credinței, sângele jertfei și onoarea dreptății.

De aceea, Români, în acest prag de An Nou, priviți cu încredere viitorul!

Pentru a-l putea stăpâni;

Pentru a putea înfrunta ceasurile grele ce vor să vină;

Pentru a putea întemeia dreptatea viitoare;

Trebuie ca toți, uniți, să legăm cuget de cuget, braț de braț, trup de trup și, în marș asupra soartei, Neamului întreg — de la Regele lui și până la cel din urmă fiu — să nu fie decât o singură conștiință, o singură voință, o singură faptă, o singură jertfă: lupta pentru Patrie.

Pentru a putea înfrunta primejdiile ce vor să vină, voi face, Români, din această unire a noastră, nu numai sfat de credință, ci zid de muncă și putere de împlinire.

Anul 1942 va fi un an de întemeiere a unor instituții românești în care toți Românii, curaji, întregi, muncitori și conștiinți de răspunderea lor, să-și poată uni sforțările pentru izbăvirea Patriei.

Tineri și bătrâni, toți la olaltă, trebuie să vină la chemarea mea, pe care le-o adresez azi, în prag de An Nou, și să mă ajute să întemeez organizațiile și instituțiile de care avem nevoie pentru a da Neamului siguranța, iar unității noastre semnul de viață nouă.

Prin mine, prin glasul meu, răsună chemarea veacurilor ce vor să vină și porunca aspră a strămoșescului pământ care se vrea unit nu numai în brazdele lui, dar se vrea unit prin fapta inimilor, a frunților și a brațelor noastre.

Ne-au surpat prea adânc păcatele, trecutul, ne-au smuls prea greu rădăcinile vieții, greșelile neunirei noastre din trecut, pentru că, în acest ceas neprihănit, de jertfă să nu înțelegem comandamen-

tu destinului care așteaptă dela fiecare Român nu numai unirea sufletelor, dar împlinirea datoriei, împlinirea națională a drepturilor Patriei.

Mă voiu trudi, cu toată povara războiului și cu toate greutățile economice ale secăturii lui, să asigur sateanului nostru unelte și mașini, care să-i rodească brazda și să înflorească sufletul și viața truditului nostru țaran.

Mă voiu strădui să dau muncitorului român prin producția pe care o vom conduce și o vom stăpâni, puteri de reacție pentru familia și pentru munca lui.

Am făcut toate jertfele și le voi face încă, pentru ca tineretul nostru și cărturarii Neamului să poată să depene viitorul nostru pe fire de gând curat, prin jertfele Statului, care le înlesnește și le va ajuta viața și munca.

Dar, cea mai mare jertfă și cea mai poruncitoare este să dăm Armatei tot ceea ce ne cuvine, nu numai pentru că de ea a depins dreptul nostru în anul de răspântie sfârșit, dar pentru că de forța ei depinde drumul pe care-l vom străbate și drepturile pe care trebuie să ni le asigurăm anul care începe.

ROMANI,

Azi vă adunați cu toții în tinde de biserici, în lumina caldă a vetrei românești, în cazărmi și pe câmpuri de luptă, pentru că, din înaltul cerului, să primiți în sunet de clopote semnul credinței veșnice a Dumnezeului nostru ocrotitor.

Pentru El am luptat, pentru credința strămoșilor noștri, pentru aceste vetre sfințite pe care ni le-au zidit părinții noștri, pentru aceste câmpuri de bătae pe care le vor stropi cu sângele mândriei lor, copiii noștri.

În fața lui Dumnezeu, în fața credinței Lui, în fața gloriei strămoșilor noștri, stăm azi uniți și gata de a urca toate crestele biruinții care nu poate să întârzie.

Românilor de pretutindeni, care din arcul carpatic, din valurile Dunării sau de pe malurile îndepărtate ale Mării Negre, ale Donului și Niprului, așteaptă azi cuvântul meu de credință creștinească și românească, le trimet, în acest ceas de cutremurare sfințită, gândul Regelui și al meu, gândul nostru de mândrie, că începem un an nou cu frunte nouă și că putem privi viitorul cu încrederea pe care și-o dă bucuria datoriei împlinite prin credință și jertfă.

Din durerile anului sfârșit, să toarcem fior de viață nouă și de nouă împlinire românească.

Cei cari au greșit să-și în-

(Continuare în pag. 3-a)

Pentru neam și lege

De multe guri s'a clevețit educația tineretului post-belic și de către mulți s'a tras la îndoială virtuțile lui mucenicesti, dar vremea și realitatea toate aceste îndoeli le-au spulberat, rămânând evidența adevărului că, actuala generație de care își lega nădejile tot ceea ce rămăsese sănătos și nealterat dintr'o națiune sbuciumată și-o țară sfâșiată, a ajuns prin propria-i jertfelnicie și dăruirea neînfricată morții, la afirmarea cu deplină certitudine a idealului nostru izbăvitor.

Jertfa nepreocupată, pentru cauza românească adusă pe altarul patriei de către eroii trecutului nostru de frământări și pătimiri, cari au trăit suferințele și durerile românismului de pretutindeni; în anul uua mie nouă sute patru zeci și unul dela Christos — realitatea gloriei eterne și-a eroismului străbun au fost reînviolate și trăite din plin prin ivirea „omului nou” la cârma Statului, și-a eroului necunoscut din războiul cel sfânt îmbrăcat în zeua Credinței lui Christos a muncii, a cinstei și a dragostei nețarmurite pentru neam și lege.

Tineretul pătimirilor de mulți ani, azi cunoaște golgota deplină a neamului de care nu se înspăimântă ci în elocutul năprasnic al obicinuitului fluviu de jertfelnicie străbate cu fruntea sus.

Pe culmi după cum s'a pronunțat înțeleptul Mareșal și Conducător al Statului, n'o să se mai înalțe decât vulturi.

Elitele se vor valida prin propria lor putere de creație. Dreptatea în statul de mâine, se va distribui tuturor deopotrivă. Caracterele formate în școala muceniciei neamului, vor asigura propășirea și prosperarea în interiorul statului și colaborarea credincioasă în extern a României cu puterile Axei, pentru zidirea unei noi orânduiri în lumea popoarelor.

Scuturarea bicisniciei trecutului prin biruința dela 6 Sept. 1940 ne-a îngăduit regăsirea pe făgașul dorințelor revoluționare ale marelui M. Eminescu, din a cărui suflet sbuciumat s'au desprins cuvinte de ocară pentru toți aceia

„Ce-au îndrăgit străinii,
„Mânca-le-ar inima găinii,
„Mânca-le-ar casa pustia,
„Și neamul nemernicia!”

Prin imperative categorice de viață românească poetul voia să trezească un neam din robia în care a fost aruncat de toți perciunații Sionului, bulgăroii cu ceafa lată și grecoteii cu nas subțire. Acest crez a ros ce-a avut mai de preț un neam, până la ajungerea biruinței. Din această clipă, destinul românismului s'a asigurat, pentru că fericit este poporul a cărui tineret se muncește trudnic pentru făurirea unui viitor plin de glorie și măreție, sub înțeleaptă oblăduire de Conducător.

Căci numai atunci se poate afirma cu hotărâre o națiune și să-și croiască destinul istoric prin volbura veacurilor, când tineretul prin vigurozitatea faptei îndrumă istoria spre ritmul gloriei.

Iar de va fi să ne sfârșim după soaptele din umbră a acelor nelegiuți, cari au o bogată contribuție la zdruncinarea neamului și la prăbușirea hotarelor din vara și toamna anului 1940 — să știe că nu ne înfricoșăm, căci imensa simfonie de acorduri mucenicesti cari au răsunat de pe altarul patriei în războiul cel sfânt — dela Prut și până la îndepărtata Mare de Azov — ne-au oțelit simțirile și îmbărbătat gândurile tuturor pentru suportarea oricărei pătimiri puse în slujba neamului și a legii străbunilor noștri.

Cu aceste devotate simțiri în inimă și cu această fermă credință în suflet, poposește azi tineretul și iluminatul Mareșal Conducător al României pe culmea unui an de biruințe legendare, ce se scurge în imensitatea veacurilor, și cu acest elan din pragul noului an, se privește biruințele finale ce vor încununa viitorul apropiat al neamului românesc.

Pr. I Voica

Proclamația Dlui Mareșal Antonescu

(continuare din pag. 11-a)

Telegă păcatul, iar cei cari au stat cu brațele încrucișate, să-și desfacă azi pieptul de români și să-și prindă puterile în holda muncii românești.

Din pragul Anului Nou, chemându-vă la muncă, la răspunderi și la jertfă, dar asigurându-vă că vă voi duce cu aceeași onoare, cu aceeași cinste neprihănită, cu aceeași credință neștrămutată la mândria de a putea vorbi lumii de istoria drepturilor noastre,

Români de pretutindeni,
Cu sufletul meu sbuciumat pentru voi, dar cu inima mea plină de credința voastră, vă spun:

Cu Dumnezeu înainte!
Trăiască Români de pretutindeni!
Trăiască Regele lor!
Trăiască România!

Mareșal ANTONESCU

Conferințe preoțești — Cercuri religioase

Conferința preoțească a protopopiatului Alba-Iulia

Multe și diferite sunt problemele ce se pun preotului în viața pastorală și felul cum va ști să le traducă în faptă, este un indiciu al înțelegerii rostului său de părinte turnei. Acest aspect felurit impune preotului și soluții diferite, pe cari singur cu greu le poate afla. Pentru ușurarea sarcinii ivite, se simte nevoia unui buu sfătuitor și acest prilej se imbie și'n conferințele preoțești. În lumina acestui principiu vom aprecia și conferința preoțească a protopopiatului Alba-Iulia, ce s'a ținut în orașul Alba-Iulia, în ziua de 18 Decembrie 1941.

Conform programului stabilit de P. C. prot. Al. Baba, președintele Vicariatului, în ziua fixată, preoțimea tractului s'a întrunit în Biserica centrală unde, după mărturisirea tuturor celor prezenți, s'a slujit Utrenia și Sf. Liturghie în sobor, sub conducerea P. C. prot. Al. Baba. La priceastă a predicat p. Al. Văjdea, din Tăuți, vorbind despre obligația ce avem în ajutorarea celor lipsiți. A vorbit însuflețit de-o curată simțire.

De aci s'a trecut în localul Reuniunii Meseriașilor Români, unde s'a ținut ședința intimă. Cuvântul de deschidere, rostit de P. C. prot. Al. Baba, după ce salută prezența P. C. consilier Dr. Seb. Stanca, cuprinde esența obiectelor ce urmează a fi dezbătute și un părintesc îndemn la muncă cinstită și devotată. Răspunde apoi P. C. consilier Dr. Seb. Stanca arătând, că se simte deosebit de plăcut în mijlocul preoțimii, îndemnând și sfătuirind pe toți, pe calea chemării sante a păstoririi.

Se face apoi apelul și se constată, că preoțimea a răspuns cu însuflețire apelului conducătorului lor.

Se dă apoi cuvântul p. Aurel Velea, din Ighiel, care citește lucrarea despre: „Rolul Bisericii ortodoxe în problema reintegrării Neamului”. Lucrarea bine alcătuită, cuprinde în sinteză toată puterea de muncă pe care Biserica o aduce și o depune și pentru viitor, în opera de reintegrarea națională.

În concluziune se exprimă următoarele adevăruri: Biserica strămoșească, care s'a identificat în tot trecutul Neamului cu vrerea lui, și acum în aceste vremuri de grele încercări stă alături și-i gătește drumul marilor înfăptuiri.

Preoțimea stă alături de popor, însuflețindu-i sentimentul de jertfă și eroism.

În continuare se expune lupta dusă de Biserica Ardealului în cauza apărării dreptului de proprietate asupra bunurilor fostelor școli confesionale, luptă care a culminat în nemuritorul memoriu al I. P. S. Mitropolit Nicolae, adresat Dlui Mareșal Ion Antonescu. Preoțimea ia la cunoștință cu

vie satisfacție toată străduința conducătorilor Bisericii noastre, unde se înșiră cu demnitate și Ven. Vicariat sub conducerea P. C. prot. Al. Baba, și constată, că pagina înscrisă de I. P. S. Mitropolit Nicolae în istoria Bisericii ardeleni, va fi o mândrie de totdeauna.

În fine se pun la ordinea zilei unele chestiuni de natură pastorală, ivite mai ales de duhul necreștinesc al așa zișilor oameni cuști, dar lipsiți de tot ce poate fi demn de ei.

Terminată ordinea de zi, se ia o masă în comun și în urmă fiecare pleacă la ale sale mângăiat și întărit în suflet, pentru purtarea slujbei încredințată.

C.

Bibliografie

„Catehetul”, revista studenților dela Academia Teologică Arad, anul II, Decembrie 1941, nr. 1.

Pastorația cuprinde între multiplele-i probleme și catehizația. Aceasta este chiar o condiție esențială pentru un adevărat preot. Deci orice străduință depusă pe pe terenul deschis al acestei capitale probleme, merită să fie urmărită cu tot viul interes. Iată de ce, totdeauna când avem în fața noastră această revistă, trăim o adevărată bucurie.

Dorul și râvna stăruitoare a tinerilor studenți în teologie din Arad, grupați în jurul „Catehetului” lor, trebuie să ne bucure, că știu să-și înbogățească sufletul cu cunoștințele necesare unei bune catehizații și de altă parte trebuie să ne fie un memento, pentru noi cei ce lucrăm în parohie.

Și acest număr al revistei, cuprinde un bogat material de studii tineresti. După cuvântul P. S. Episcop Andrei, care laudă și binecuvântă străduința tinerilor studenți, urmează câteva articole de sărbătoare, între cari remarcăm și studiile despre „Viața în dezvoltare” a D-lui prof. V. Popescu și „Reflexii asupra păcatului original” de N. N. Nedelcu, a IV. Nu lipsește nici lecție de religie pentru clasele primare, unde citim planul despre subiectul, „Botezul Domnului Iisus Hristos”, de Costică Vlădoianu-Gorj. Urmează cronica și recenziile.

Cuprinsul bogat și bine întocmit al revistei, este cea mai potrivită recomandare. De aceea ținem să o recomandăm, în special tinerilor noștri preoți, pentru a o abona. Citind această revistă nu numai, că ne servim pe noi înșine, dar încurajăm și străduința tinerilor studenți, cari merită toată lauda.

Sărbătoarea Anul nou și Botezul Domnului, în Alba-Iulia, la biserica centrală

Multă ușurare și mângăiere sufletească aduc întotdeauna, sărbătorile noastre creștinești. În anul acesta însă, se pare că această atmosferă de înălțare sufletească, s'a manifestat mai viu, mai intens. Sufletul omenesc greu încercat azi, de atâtea dureri și întrebări a viitorului, s'a topit în slujbele divine și prin scara rugăciunilor, s'a ridicat la Dumnezeu, celce este dătătorul tuturor bunătăților,

Aceste adevăruri s'au concretizat cu prilejul sărbătorilor Tăierii Imprejur a Domnului (Anul nou) și Botezului Mântuitorului.

În orașul Alba-Iulia aceste sărbători s'au prăznuit, cu'n fast religios deosebit.

În ziua de Anul nou, la biserica centrală, s'au slujit în sobor, de preoții T. Ciuruș, secretar vicarial, A. Flămând, exactor și Ion Lazar, contabil, fiind protos, P. C. Al. Baba, președintele Vicariatului. Cuvântul părintesc, la rostit P. C. prot. Al. Baba, îndrumând viața credincioșilor, pe căile Domnului.

La fel și în ziua Botezului Domnului, serviciile divine au fost slujite de același sobor de preoți. Răspunsurile liturgice au fost date și acum, de corul bisericii centrale, sub conducerea pâr. P. Timișan, registru vicarial. Ceeace a mărit însă frumusețea liturgică, a fost vocea măiastră a P. C. prot. Al. Baba.

La sfârșitul sf. Liturghii, după câteva cuvinte folositoare rostite de protos, poporul ce nu încăpea în biserica istorică, s'a încolnat într'o impunătoare procesiune religioasă, îndreptându-se spre Piața Mihai Viteazul unde, pe o mărărea estradă, s'a săvârșit sfințirea apei celei mari. Popor mult, din toate păturile sociale, a ținut să se boteze cu apa sfințită și să ducă acasă bogăția darului dumnezeiesc.

Ținem să subliniem gestul creștinesc al Primăriei municipale care, la inițiativa Dlui primar Dr. D.

Bogdan, primar și episcop bisericesc, a construit acea frumoasă estradă, ridicând astfel mult, fastul serviciilor divine. Fapta vorbește de sine.

Lumea creștină a plecat mângăiată în suflet, că și de data aceasta sfintele sărbători au fost prilejuri pilduitoare de evlavie și reculegere. Printre miasma tămâiei, suspinul rugăciunilor, se desprindea și credința nădejdelor de bine pentru toți.

Darul Fuehrerului

Fuehrerul Germaniei, D. Adolf Hitler a trimis, printr'o aleasă delegație de ofițeri germani, drept dar pentru Conducătorul Statului, D. Mareșal Ion Antonescu, un superb automobil. Darul lese din comun prin faptul, că mașina a fost construită special pentru D. Mareșal, în fabricile firmei Mercedes Deimler Benz.

Inalta atențiune de care s'a bucurat Conducătorul nostru, se resfrânge asupra întregii Țări.

Comemorarea lui Miron Costin

Țara întreagă a pomenit cu cinste, în ziua de 10 decembrie 1941, viața pilduitoare a marelui cărturar și patriot: **MIRON COSTIN**, dela a cărui moarte s'au împlinit 250 ani. Astfel de bărbați mari, sunt pururea vii în sufletele unui neam.

„Uitați-vă la neamurile cele din început și vedeți, cine a nădăjduit spre Domnul și s'a rușinat, sau cine a petrecut în frica lui și a fost părăsit, sau cine l-a chemat pe el și a fost trecut cu vederea?” (Is. Sir. 210).

„Și vă rugăm pe voi fraților: sfătuiți pe cei fără de rânduială, mângăiați pe cei pușini la suflet, sprijiniți pe nepulincioși. fiți îndelung răbdători spre toți”. I. Tes. 514.

Iarnă grea. Ziarele anunță că în Turcia este atât de multă zăpadă și un ger așa de mare, cum nu s'a pomenit în cei din urmă 25 ani.

Organizați REUNIUNI DE FEMEI

INFORMAȚIUNI

Hirotosire într'u pop. P. C. Părinte Ion Fodorean, ales și confirmat în postul de protopop al tractului Abrud, a fost hirotesit într'u protopop de către I. P. S. S. Mitropolit Nicolae, în cadrul Sf. Liturghii arhieresti, slujită cu'n sobor de preoți în Catedrala din Sibiu, în 25 Decembrie 1941.

Dorim noului protopop sănătate și bună sporire în noua chemare de conducere.

Anuarul Liceului din Năsăud. După informațiile publicate de „Tribuna Ardealului” aflăm, că Liceul din Năsăud funcționează cu limba de predare românească. Pentru a se vedea tot ce se poate realiza în această direcție constatăm din anuarul „Gimnaziului de stat ungar de stat cu limba de predare română (!) din Năsăud”, publicat de directorul Pálffy Endre, cu text întâi ungar, apoi românesc, că sunt 15 profesori, un medic al școlii și 4 catheți. Dintre cei 15 profesori, sunt români trei: Câmpeanu Leonida (desemn-caligrafie), Seplecan Ion (religie-latină) și Șorobetea Aurel (română-drept); medicul școlii e Dr. Teofil Tanco iar catihetul ortodox, Puica Vasile. Pentru clasificarea purtării elevilor se ia drept bază sentimentul religios și patriotic.

Danii pentru ajutorarea ostașilor.

Răspunzând apelului pentru ajutorarea ostașilor de pe front și a celor răniți, parohiile din cuprinsul vicariatului nostru au inițiat colecte în bani și efecte de îmbrăcăminte, spre a fi trimise celor în drept.

Astfel s'au primit efecte în îmbrăcăminte dela: „Reuniunea femeilor”, din Zlatna, 38 perechi ciorapi, 37 mănuși din lână, 2 mănuși din piele, 15 svetere din lână; parohia Iernut, 24 perechi ciorapi; parohia Luduș, 11 mănuși; parohia Miheș, 4 fulare, sveteri și cămăși; parohia Grindenii, 13 buc. ștergare; parohia Oarba de Mureș, 3 buc. diferite; parohia Petrilaca, 330 buc. cărți postale și țigarete; parohia Pătrângenii, 20 buc. ciorapi, svetere și mănuși. Valoarea acestor danii este de 30.300 lei.

Parohiile următoare au colectat bani și anume: „Reuniunea femeilor” din Zlatna 4.251 lei; Râpa-Râmeț, 175 lei; Râmeț-Sat 100 lei Valea-Uzii 100 lei; Gârbova 600 lei; Iernut, 3271 lei; Luduș, 950 lei; Mih-eș, 14.589 lei; Oarba de Mureș, 800 lei; Petrilaca, 100 lei și Sâniacob 100 lei; total 25.036 Suma a fost depusă la Vicariat, pentru a fi trimisă autorităților în drept.

În afară de aceste ajutoare, parohiile din fiecare protopopiat au făcut colecte în îmbrăcăminte și bani, cari s'au predat direct autorităților locale.

Astfel protopopiatul Aiud a colectat diferite obiecte în valoare de 50.000 lei și 96.855 lei numerar; Alba-Iulia, efecte în valoare de 40.000 lei și 20.476 lei numerar; Câmpeni, efecte în valoare de 10.000 lei și 43.516 lei numerar; Cluj Huedin, efecte în valoare de 10.500 lei și 6.762 lei numerar; Luduș, efecte în valoare de 8.000 lei și 36.613 lei numerar; Lupșa, efecte în valoare de lei 8.000 lei și 25.547 lei numerar și Turda efecte în valoare de 6.000 lei și 12.386 lei numerar. Totalul efectelor: 132.500 lei și numerar: 287.153 lei.

Și aceste cifre mărturisesc cum înțelege Biserica noastră să ajute pe cei mai scumpi fii ai neamului.

Partea oficială

Nr. 591—1941 pp.

1—3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima apariție în „Renașterea”, pentru postul vacant de paroh al parohiei GEOMAL, din protopopiatul Aiud.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

- 1) Salarul dela Stat.
- 2) Casa parohială corespunzătoare, cu dependențe și grădiniță de zarzavat de cca. 400 stj.
- 3) Sesiune parohială teren arabil 15 jug. în Geomal, iar 10 jug. în comuna Leorinți, primit din reforma agrară; în total 25 jug. precum și 400 stj. parchet anual din pădurea comunală.
- 4) Onorariile stolare obișnuite.

Concurenții având calificare cel puțin pentru parohii de clasa a II-a, își vor înainta cererea legal întocmită, Vicariatului din Alba-Iulia. Iar pentru a face cunoștință cu poporul se vor putea prezenta în parohie, în termenul legal, pe lângă înțelegerea protopopului. Aiud, la 30 Decembrie 1941.

Of. protopopesic Aiud în înțelegere cu Consiliul parohial din Geomal:
Protopop IOSIF POP

Nr. 730—1941 prot.

2—3

CONCURS

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cantor din parohia papiu Ilarian, din protopopiatul Luduș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea”.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

- 1) Sesiunea cantorală 6 jug.
- 2) O treime din venitele stolare.

Candidații își vor înainta cererea cu actele oficiului nostru protopopesic în termenul fixat și se vor putea prezenta în parohie în vre-o Duminecă sau sărbătoare să cânte la strană.

Vor fi preferați absolvenții școlii de cântăreți.

Luduș, 17 Decembrie 1941.

În înțelegere cu consiliul parohial din Papiu Ilarian.

R. POPA, protopop.

Redactor responsabil: Pr. T. Ciuruș